

Per sunken, Rūsna, per skaudu gyventi". Salop, per tardymą, ji drąsiai išėra ir pasisako savo kalbą, nebijo dama nei komunizmą, nei lausmęs.

Lėlos savimelybių nekorcia. Savo kūno ir garbes ji visai neverčia. Nė rankų pagrobimą, ji begediukai pažada Raulai meilei nantį. Įmonių kalbos ir neiksmiai - tai nėkiš, nes ji sako: „A - tai bus tai nėkiš darbas, laikustanja dievai ir neikiu žmones - o man tūkstantas bepalienė".

Ji ir klasinga. Pliel rankus ji išgamina, klastingai pažadida. Ma Raulai savo meile, o paskui tyciojasi iš jo ir išduoda jis.

Lėlos širdis neta, kaip ammuo ~~kravas~~ būjimas jos visai neįaudina. ~~H~~egirdus, kad Raula nėrūdė nekalbę gairikę, rankus grubodamas, ji ramiai sau filosofuoja: „A - kur nėštasis - ten ir kranas. Ačiū, Raulė, mors geriam būtybė buve, kad apsiejus čia būtai be kranjo... ūvelniav". Iš nėstė, ji žinri visai ramiai, nė kiek jo neneigia, nesibiori jis. Štai jos nuomone apie nėstęs: „Nėstas! ... dievybės duotas išramnis nuskiaustiesiems raminti."

Žiauri ji bu galos. Kersyti ji nori savo raukomis. Kada gelbsta, išigandęs laisus jos nėstis planu, pati siūlosi nėrūdyti. Rūtėly, ji atmesta tą pasiūlymą, sakydama: „Ne, aš pati... pati... savo raukomis - ir ne jos vienos - abiejų laime su-

ardyt".

Štai svarbiausioji Lėlos būdo būozai. Kaiju matine, tai dangausia neigiamu būozai. Bet turi Lėla ir keletą gerybūs ypatybės, kurios stato ją dargi aukščiau lygi laikų visuomenės. Taip, paryzdžiu, Lėla netijo vaidmuoklis, netiki burtuonių: ji neprietaisinga. Kada Rūsna duoda jai žolelių ir sako, kad jos galinėjos patraukti iš jų Manigirdo širdži, ji meta jas žemėn, sakydama: „Jeigu jam mano meile gyva jo manimp nepritraukė - tai kad pritraukius žolas - ne nelauki Lėla".

5. ~~ž~~ 19

Klaidy atitaisymas.

Ludo Giro Tragedijoje, „Kerite" viena svarbiausiuų verčių yra Lėla. Lėla tai Manigirdo motinos anejintinė. Ji nuspindi nėstyti ir savo sprendimo nebereis. Drąsumas. Gasdinti. Savimelybi. Ji taipogi ir klasinga. Įmonių kranjas jos visai neįaudina. Tigrishi.

Maironio poemos „Jarmosios Lietuvos", turinys.

Maironio poema „Jarmoji lietuvių vaizduojā ~~XIX~~ ^{metų} simtmecio pabaiga. Tai buvo tamsusis laikmetis Lietuvoje. Lietuva megėjo ~~giliu~~ megė. Jos bajorai buvo sulenkėję. Jie nūpinosi tik lenky mosklu ir ūrietimu. Jie išelpi savo pignais lenky mokyklas. Beweik visi jie gidiavo savo grūtosios kalbos, lietuvių

vardo, vadinamai save lenkais. Lietuvos kalba ir dvoriai nėmėsi tiki
naujų kaimynų, siandinės komiečių pastogėse. Tiki ~~jų~~ kaimiečiai ~~nemirijo~~^{reisizadži},
lenkų vardo. Ir štai dabar iš jų tarpas yra lietuvių atgimimo veikėjai.

"Januoj Lietuva" ir vaizduoja mūrus vieną koryvų veikėjų, kuris iš papras-
~~tas~~^{ta} ~~lenkų~~^{lenkų} Rainys.

Ties susipažetame su Rainiu, važinėjant jam iš mokyklos. Tėvai leido
jis mokyklon, norėdami padaryti iš jo sunigą, tačiau išsiaiškėjo komiečių
ideale. Ir pats Juras savojoje tapči sunigą. Bet tuo savojoje jam neįgin-
tos, bet tiki kuriu iš māčens ixtalas! Jo galva. Jis neturi ~~pasienimo~~^{tolciaus} tapči
sunigą; ir ~~lenkų~~ tūkstančio māčos pričiasties, kad jis atsiėmęs nuo savo idea-
lo. Tokia pričiastis kaip tiki pasitaiko. Juras, baigęs gimnaziją, susipaži-
ta su Jadvyga Gröstante, pamilsta ją iš po sunkios vidurinės moky-
ties pirmajį savo idealo. Bet iš antrio savo idealo, Jadvygos, jis nepasižinė.
Tėvas, nesutinkęs leisti savo duktės bajoraitės už Rainio, nūžių kit-
nės jauniečio.

Dabar Rainys, ~~lebejus~~^{pasiremka san kita} mylimąjį, Tigrų. Jis organizuoja susivirčiavimas Vilniuje. Lietuviai reikalauja savo autonomijos.
lietuvių studentų knygelę ir tampa jis vadu. Šios knygelės tikslas yra
lietuvių iš tautinio nriečio, īžadinti jų tautinių susipratimą. Visų pirmų
jie sumano leisti slaptą laukrastį „Lietuva“. Verzia gana ~~pasieningai~~^{pasieningai}. Rainis
nys atsidaves vien tautiniam darbui, naujam sans idealui. Draugai jis la-

bai gerbia. Be jo ir susirinkimo nepradeda. Bet ir tā jam nesiseka. Jis
patenkra^{plūva} į rusų žandarų rankas ir patenka Kalijiman. Čia jis gam-
na džiava ir mirsta jaučias, nepamatęs savo darbo vaisius.

Bet jo pradetas darbas nerūsta. Pirmus iš atgimimo akto buvo užsien-
ta kibirkštis ~~negesta~~, bet vėdega danguolis manys veikėjų širdis. Pradeda
rastis dangu manys knopelis ir draugiją. Net iš bajorai atvirsta. Ir jie
susipranta, kas esą iš nebeturinio lietuvių tankinio darbo, net patys jam
priformuoja^{tolciaus} Pas pats grūstantas, kuris pirmiai buvo lenkų mokslo globėjas,
kuris del lietuvių skubumo⁺ neleido savo duktoriai bėkoti už Rainio, visai
pasiseiciā. Savo sūnumi Motiejui leidžia vesti Rainio seserį Drystę, jis pats
pradeda globoti lietuvių atgimimo veikėjus. Pas jis daromi lietuvių tan-
kiniai susirinkimai. Vienamne lenkų susirinkime mutaniamame statybi-
nytantiui paminklas.

Net iš rusų valdžia nebegali sustabdyti ~~taip~~^{sgalgaliu} ~~pasieningai~~^{pasieningai}
lietuvių judėjimo. Ir štai 1905 m. susiremka pirmasis lietuvių
lietuvių judėjimo. Lietuviai reikalauja savo autonomijos.
Bet visgi autonominiai lūdinai baigia savo protestą. Jis dar^{ne} plynai
~~ne~~ patenkintas. Bet visgi dėlvis gerovės ateities. ~~bet~~ Tada, sans,^{Rai} ~~dėlvis~~^{gręžim}
^{darbuotoj} ^{darbuotoj}
Kai dryste^{it} ^{daiktas} ^{gręžim}, kurie ir apdarinės lietuvių gadyne^{ian}
^{laukiančios}
Kai žinom dabar, ar jau jis sulaučia tos gerovės, ateities?

leider volde niet
stukken niet ge-
vonden